

عنوان مقاله:

تاثیر دو گونه داروаш (*Viscum album L.* و *Arceuthobium oxycedri (D.C.) M.*) بر فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدان گونه های میزبان آلوده به دارواش در منطقه چهارباغ گرگان (*Bieb.*)

محل انتشار:

مجله تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، دوره 28، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مه لقا قربانلی - استاد، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرگان

آرین ساطعی - استادیار، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرگان

حرمات کابلی قره تپه - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرگان

خلاصه مقاله:

دارواش یک گیاه همیشه سبز، پایا و انگلی است که همه آب و عناصر ضروری خود شامل نیتروژن و یک بخش کوچک از غذای خود را از درخت میزبان و توسط یک اندام ریشه مانند به نام هوستوریوم دریافت می کند. این گیاه از نظر پزشکی و دارویی بسیار اهمیت داشته و بسیاری از اثرهای آن در درمان بیماریها به اثبات رسیده است. دو گونه *Viscum album L.* (دارواش حقیقی) و *Arceuthobium oxycedri (D.C.) M. Bieb.* (دارواش کاذب) هر دو از خانواده *Viscaceae* و به عنوان اپی فیت هستند. میزبان غالب *V. album* در منطقه ای از جنگل گرگان با ارتفاع 700 متر از سطح دریا، گونه انجیلی (*Parrotia persica (D. C.) C. A. Mey.*) و در منطقه ای با ارتفاع 1800 متر از سطح دریا، گونه ممرز (*Carpinus betulus L.*) است و میزبان *A. oxycedri (D. C.) M. Bieb.* در ارتفاع 2200 متر از سطح دریا، یک گونه ارس (*Juniperus polycarpus L.*) است. در این پژوهش، برگ و سرشاخه های گونه های انگل و میزبان از ارتفاعات ذکر شده جمع آوری شد. از هر گونه به صورت تصادفی 3 درخت آلوده به دارواش و در کنار هر یک درختی سالم با شرایط قطر و ارتفاع تقریباً یکسان به عنوان شاهد انتخاب شد و اثر آلودگی این انگل ها بر فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدان گونه های میزبان بررسی شد که شامل 3 آنزیم کاتالاز، پراکسیداز و آسکوربات پراکسیداز بود. نتایج نشان داد که آلودگی دارواش، گیاه میزبان را با نوعی تنش کم آبی مواجه می کند و به همین دلیل میزان فعالیت این آنزیم ها در میزبان آلوده افزایش می یابد. در مورد کاتالاز، درختان انجیلی و ممرز آلوده به دارواش و غیرآلوده تفاوت معنی داری را در میزان فعالیت این آنزیم نشان ندادند؛ ولی در ارس نر آلوده و غیرآلوده و ارس ماده آلوده و غیرآلوده دارای تفاوت معنی داری بود. فعالیت آسکوربات پراکسیداز در همه پایه های مورد بررسی دارای تفاوت معنی داری بود. فعالیت پراکسیداز نیز در همه نمونه های آلوده به دارواش در مقایسه با نمونه های غیرآلوده افزایش یافت و دارای تفاوت معنی داری بود. اما در هیچ یک از نمونه ها، فعالیت این 3 آنزیم تحت تاثیر جنسیت نبوده است.

کلمات کلیدی:

دارواش (*Viscum album L.*)، دارواش کاذب (*Arceuthobium oxycedri (D.C.) M.*)، آنتی اکسیدان (*Bieb.*)، اپی فیت، آنزیم های آنتی اکسیدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1286428>

